

et Ændringsforslag, der gaar ud paa at begrænse Tilskuddet til Svineavlscentre til 5 Aar. Disse Svineavlscentre ere jo ogsaa frembragte ved Avlscenterbevillingerne, hvortil, saa vidt jeg husker, er benyttet et Beløb af 24,000 Kr. Ogsaa her er der rimeligvis administreret dyrere end nødvendigt. Der har jo været en Mængde Kontroludvalg. Der foreligger imidlertid ikke i det enkelte, saaledes som over for Kvægavlscentre, en Redegørelse om disse Forhold, saa jeg kan ikke nærmere oplyse noget derom. Imidlertid har der i ledende Landbrugskredse været stor Uenighed om Nytten af denne Foranstaltning, og der har været Uenighed om, hvorvidt Statskonsulent Mørkebergs Teorier paa dette Punkt ere rigtige. Vi have derfor ønsket at begrænse Bevillingen til 5 Aar i Haab om, at, naar de Aar ere udløbne, ville de forskellige Standpunkter være klare, saa at man kunde se, hvilken Vej vi i Fremtiden skulle gaa. I mange Egne af Jylland paastaar man, at man nu har en Svinerace, som tilfredsstillende Slagteriernes Fordringer, og at denne Svinerace kun vil blive forkvaklet ved at krydses med den groveste Type af danske Landvin. Der er i den Retning sket en Henvendelse til Udvalget fra Direktøren for Horsens Andelsslakteri A. Hansen, og den var bilagt med Udtalelser fra Formanden for Askov og Omegns Svineavlsforening, Kirk, og fra Formanden for Bølling Nørre Herreders Landboforening, Okholm. Direktør A. Hansen er Medlem af jydsk Landboforenings Husdyrudvalg, og det er særlig for Svineavlen, at han er en Repræsentant, hans Navn vejer derfor noget i det Spørgsmaal. Jeg tror, at det kunde have været af Interesse, at vi i Betænkningen havde faaet disse Skrivelser optagne. De ere imidlertid ikke komne med, og det kan jeg for saa vidt kun beklage. Det kan selvfølgelig ikke falde mig ind at referere fra Udvalget, men saa meget maa jeg have Lov at sige, at det er ikke Mindretallets Skyld, at disse Henvendelser fra Direktør Hansen og andre ikke foreligge i Betænkningen. Saa vidt jeg kan se, ere ellers alle andre Skrivelser, stilledes til Udvalget, komne med i Betænkningen.

Med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 33, 34 og 35, der ere stillede til § 23, ønsker jeg at tilføje, at Mindretallet er særdeles glad ved dem. Mindretallet havde ønsket at gøre Stambogsføringen i Kvægavlsforeningerne obligatorisk, men det har mødt stærk Modstand fra anden Side, og vi lod det derfor falde, men ved disse

Ændringsforslag bliver det muligt for Kvægavlsforeningerne at optage Stambogsføringen, og da Beløbet er forøget med 5,000 Kr., vil der sikkert ogsaa blive Midler dertil. Mindretallet haaber, at Stambogsføringen paa den Maade vil blive indført ogsaa i Kvægavlsforeningerne, og det finder jeg særdeles heldigt. Hermed har jeg gennemgaaet Mindretallets Ændringsforslag og anbefaler dem til det høje Ting.

Inden jeg slutter, er der dog en enkelt Ting, jeg maa have Lov til paa Mindretallets Vegne at drage frem. Jeg sigter herved til den Replik i Slutningen af Betænkningen, som Flertallet gør over for Mindretallet. Flertallet bruger her temmelig stærke Ord og retter stærke Beskyldninger mod Mindretallet. Det siges der, at Mindretallet vil svække det private Initiativ, at det vil forhindre, at de private, der have Betingelser for at kunne gøre et nyttigt Arbejde i Retning af at skaffe bedre Avlsdyr, kunne faa Støtte dertil, at Mindretallet vil bruge sin Prokrustesseng osv. Disse Udtalelser var jeg inde paa i Gaar, og jeg imødegik deres Indhold, men der er en anden Side af Sagen, som jeg ikke var inde paa i Gaar, og som Mindretallet ønsker skal drages frem. Det er dette, at denne Udtalelse er kommen ind i Betænkningen, uden at Mindretallet har anet det mindste derom. Mindretallet har altsaa ikke haft Lejlighed til at svare derpaa før under denne Forhandling. Jeg finder, at det er en Hensynsløshed over for Mindretallet, som bør paatales, og det forlyder — hvorvidt det er rigtigt, skal jeg ikke afgøre —, at heller ikke Flertallet har været bekendt med de Udtalelser, her ere fremsatte i Flertallets Navn. For saa vidt det er rigtigt, er det en Hensynsløshed over for hele Udvalget.

Landbrugsministeren (*Ole Hanen*):

Det kan jo ikke nægtes, at den Behandling, som det foreliggende Lovforslag har været Genstand for i Udvalget, maa anses for meget velvillig, noget, som for øvrigt fremgaar baade af Betænkningen og af de stillede Ændringsforslag. Ganske vist foreligger der ikke nogen fælles eller enstemmig Indstilling fra Udvalget, og som vi nu have hørt saavel af den ærede Ordfører som af det ærede Medlem, der førte Ordet paa Mindretallets Vegne, er der jo en ret stærk Uenighed om enkelte Bestemmelser i Forslaget — det synes jo endog, som om der er lidt Fare for, at denne Uenighed skal give sig Udslag i en noget skarp Diskussion — men jeg vil dog sige, at, saa